

KRZYSZTOFA MICHALEWSKA

ODDZIAŁ FARMACEUTYCZNY UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO (1920 – 1947)

I. Zarys dziejów oddziału i organizacja studiów. Kancelaria i opis zespołu

I. 1. Zarys ustroju oddziału i organizacja studiów

W XIX w. występowały poważne dysproporcje między rozwojem dyscyplin związanych z nauką o lekach a niedowładem organizacyjnym i niskim poziomem kształcenia farmaceutów. Praktykę zawodową zakończoną tzw. świadectwem tyrocynialnym (*tirocinium-ii*) łączono z teoretycznymi studiami uniwersyteckimi, uprawniającymi po dwóch, względnie trzech latach nauki do otrzymania tytułu magistra farmacji. Zarówno krótki okres studiów, jak i odbiegające od uniwersyteckich wymogów warunki naboru kandydatów, bardzo nisko sytuowały farmaceutów w ówczesnej hierarchii studiów. Przyznawano im tylko prawa *uczniów nadzwyczajnych*, nie wymagając od nich posiadania świadectwa dojrzałości¹.

Wyraźnie wsteczną reformę studiów farmaceutycznych, nawet w stosunku do obowiązujących na uniwersytecie regulacji, przyniosło zarządzenie Ministerstwa Wyznań i Oświaty z 27 V 1850 r. Na wzór innych uniwersytetów monarchii skrócono studia farmaceutyczne do dwuletniego kursu. Pierwszy rok zaliczano w ramach Wydziału Filozoficznego, drugi natomiast na Wydziale Lekarskim².

Nową koncepcję studiów potwierdzono w *porządku nauk i egzaminów dla farmaceutów*, wprowadzonym reskryptem Ministerstwa Wyznań i Oświaty 8 XIII 1889 r.³ W Uniwersytecie Jagiellońskim obowiązywał on do 1921 r. Główne jego postanowienia powtarzały większość przepisów rozporządzenia z 1850 r. m.in.

¹ W. Roeske, *Dzieje katedr farmaceutycznych w Krakowie*, [w:] *Sześćsetlecie medycyny krakowskiej*, T. II: *Historia katedr*, Kraków 1964, s. 631–674; U. Perkowska, *Studia i kursy zawodowe na Uniwersytecie Jagiellońskim w latach 1868/69–1938/39*, Kraków 1995 r., s. 7–23.

² G. T h a a, *Sammlung der für die österreichischen Universitäten giltigen Gesetze und Verordnungen*, Wien 1871, s. 524; *Kronika Uniwersytetu Jagiellońskiego 1864–1877*, Kraków 1887 r., s. 104

³ *Zbiór ustaw uniwersyteckich*, Kraków 1900, s. 192–210.

warunek przyjęcia na studia *po przepisaniu wyterminowaniu podług porządku kongregacyjnego*, utrzymały dwuletni kurs nauk i zasadę dwutorowości studiów — na Wydziale Filozoficznym oraz na Wydziale Lekarskim. Podwyższono jedynie wymagania co do ogólnego przygotowania kandydata — musiał być absolwentem gimnazjum oraz znać język łaciński. Po pierwszym roku nauki kandydaci składali na Wydziale Filozoficznym trzy egzaminy *próbne (wstępne)* z: fizyki, botaniki i chemii ogólnej. Warunkiem uzyskania dyplomu magistra farmacji było złożenie po drugim roku studiów, już na Wydziale Lekarskim, *rygorozum* przed *rządową komisją egzaminacyjną*, w której uczestniczyli profesowie obu wydziałów, komisarz rządowy oraz reprezentanci gremium aptekarskiego. Mimo kilku korzystnych zmian, studenci farmacji nadal nie musieli posiadać świadectwa dojrzałości i w myśl reskryptu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświaty z 11 I 1890 r.⁴ w dalszym ciągu byli zaliczani do grupy *nieimmatrykulowanych słuchaczy nadzwyczajnych*, aczkolwiek obowiązywała ich większość postanowień powszechnej ustawy naukowej z 1850 r., takich jak posiadanie książeczek legitymacyjnych, przestrzeganie terminów wpisów, przepisów dyscyplinarnych itp.

Krytyczna analiza obowiązującego od 1889 r. programu nauczania, wywołała u progu niepodległości (1919–1920), ożywioną dyskusję nad metodami kształcenia farmaceutów oraz sposobami unowocześnienia i równouprawnienia studiów farmaceutycznych z innymi dyscyplinami uniwersyteckimi. Podstawowe założenia planowanej reformy, w szczególności postulaty podniesienia poziomu nauczania, ustalono podczas ogólnopolskiej konferencji, która odbyła się w Ministerstwie WRiOP w dniach od 15 do 17 II 1919 r.⁵ Domagano się szczególnie utworzenia na uniwersytetach samodzielnych oddziałów, a następnie wydziałów farmacji. Materiały konferencji oraz szczegółowe projekty uniwersytetów warszawskiego i lwowskiego, posłużyły z kolei za podstawę do dyskusji nad nową organizacją studiów farmaceutycznych w łonie utworzonej 18 XI 1919 r. komisji Wydziałów Lekarskiego i Filozoficznego UJ. Kompromisowe wnioski komisji krakowskiej, podkreślające konieczność połączenia studiów farmaceutycznych z Wydziałem Filozoficznym⁶, zostały przyjęte przez Ministerstwo WRiOP i uwzględnione w ramowym statucie studiów z 19 X 1920 r. oraz w rozporządzeniu z 8 listopada tr. W Uniwersytecie Jagiellońskim powołano od trzeciego trymestru roku akad. 1920/21 nową jednostkę dydaktyczną Wydziału Filozoficznego, pod nazwą Oddział Farmaceutyczny, opracowując dla niej odrębny plan studiów i porządek egzaminów⁷.

⁴ *Tamże*, s. 204.

⁵ Arch. UJ, syg. WF II 182: odpis protokołu konferencji delegatów Ministerstwa WRiOP i przedstawicieli trzech uniwersytetów polskich w sprawie uregulowania i ujednoczenia studiów farmaceutycznych. W. Roeske, *Dzieje katedr...*, s. 666.

⁶ Arch. UJ, syg. OFm 4: pismo Wydziału Filozoficznego UJ do Ministerstwa WRiOP 28 XII 1919 r.

⁷ Arch. UJ, syg. OFm 4: *Statut Oddziału Farmaceutycznego w Uniwersytecie Jagiellońskim*

Statut z 19 X 1920 r. usunął dotychczasową dwutorowość studiów *uczniów farmacji* w ramach Wydziału Filozoficznego i Wydziału Lekarskiego, wprowadzając na to miejsce jednolity trzyletni kurs w obrębie Oddziału Farmaceutycznego, który otrzymał uprawnienia studium uniwersyteckiego, z własnymi katedrami, zespołem nauczycielskim i dyrekcją⁸. Na czele oddziału stanął dyrektor, wybierany na okres trzyletni przez *Komisję Farmaceutyczną*, spośród profesorów i docentów przedmiotów farmaceutycznych. W granicach uprawnień przyznanych statutem oraz na podstawie odpowiednich przepisów regulaminu Wydziału Filozoficznego z 1929 r. Komisja Farmaceutyczna decydowała o najważniejszych sprawach dotyczących bieżącej pracy oddziału, np. w sprawie toku studiów i egzaminów, bądź też przedkładała Radzie Wydziału Filozoficznego odpowiednie wnioski o powołanie katedr lub ich obsadę⁹. Prace organizacyjne i administracyjne leżały w gestii dyrektora oddziału. W latach akad. 1920/21 – 1925/26 był nim Karol Dziewoński, a w latach akad. 1926/27 – 1938/39, 1945 – 1947 Tadeusz Estreicher. Autorytet i pozycja naukowa tego ostatniego przyczyniły się wydatnie do podniesienia rangi studiów farmaceutycznych i nadania oddziałowi znacznie większej samodzielności niż to przewidywały postanowienia statutu z 1920 r. T. Estreicher w memoriale z 23 II 1945 r.¹⁰ podkreślił, że dyrekcja oddziału od początku *pełniła praktycznie rolę nieistniejącego* dziekanatu Wydziału Farmaceutycznego, uzyskując z biegiem czasu coraz większe uprawnienia, aż do przyznania jej, uchwałą rady Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego z 10 X 1946 r., prawa prowadzenia własnych katalogów studenckich, wizowania indeksów, przyjmowania studentów itp.¹¹

Kompetencje dyrekcji i Komisji Oddziału Farmaceutycznego nie uległy większym zmianom także po wejściu w życie 26 IV 1930 r. nowego zarządzenia w sprawie organizacji Oddziałów Farmaceutycznych w uniwersytetach państwowych, wprowadzonego w wyniku rozpisanej przez Ministerstwo WRiOP w 1929 r. ankiety dotyczącej reformy studiów farmaceutycznych¹². Komisja Farmaceutyczna i Rada Wydziału Filozoficznego UJ odrzuciwszy wcześniej warszawski projekt zakładający dwustopniowość studiów (z tytułami: kandydata i magistra farmacji), opowiedziały się, podobnie jak w 1919 r., za utrzymaniem dotychczasowej więzi oddziału z Wydziałem Filozoficznym, domagając się jedynie utworzenia w przyszłości w Uniwersytecie Jagiellońskim samodzielnego Wydziału Farmaceutycznego¹³. W rozporządzeniu z 1930 r. precyzyjnie okreś-

wraz z planem studiów i przepisami egzaminacyjnymi z 19 X 1920 r. Zob.: *Dziennik Urzędowy WRiOP*, R. 3: 1920, poz. 143–144.

⁸ Tamże, § 9.

⁹ Arch. UJ, syg. WF II 60: *Regulamin Wydziału Filozoficznego UJ z r. 1929*, pkt. 50; druk: Kraków 1932.

¹⁰ Arch. UJ, syg. OFm 8.

¹¹ Tamże, pismo dziekana Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego z 19 X 1946 r.

¹² Arch. UJ, syg. OFm 1: ankiety w sprawie reformy studiów farmaceutycznych.

¹³ Arch. UJ, syg. OFm 2: materiały posiedzeń Komisji Oddziału Farmaceutycznego z 11 III 1929 r.

lono obowiązki i uprawnienia dyrektora oddziału, który z upoważnienia Rady Wydziału, i w zastępstwie dziekana, mógł obecnie przyjmować studentów i wykonywać inne czynności dziekańskie *wynikające ze stosunku do wykładowców i studentów Oddziału Farmaceutycznego*, a wybór jego miał być odtąd zatwierdzany przez Ministerstwo WRiOP¹⁴.

Główną przeszkodą na drodze do pełnego usamodzielnienia studiów farmaceutycznych był w latach akad. 1920/21 – 1946/47 brak katedr i zakładów naukowych oraz trudności w wyposażaniu laboratoriów i pracowni w niezbędną aparaturę naukową. Sprawa ta odbiła się głośnym echem w prasie np. w krakowskim dzienniku „Naprzód” i wywołała rezonans w sejmie. W dniu 28 II 1930 r. poseł Stanisław Szczepański i jego koledzy z Klubu Polskiego Stronnictwa Ludowego „Wyzwolenie” skierowali do ministra WRiOP interpelację uzasadniającą konieczność szybkiego utworzenia niezbędnych katedr dla potrzeb Oddziału Farmaceutycznego¹⁵. Pierwszą katedrę (farmacji stosowanej) utworzono w roku 1922, a w 1930 r. powołano Katedrę Botaniki Farmaceutycznej oraz Katedrę Chemii Farmaceutycznej. Osiem lat później w r. akad. 1937/38, w wyniku długoletnich starań, przeniesiono z Wydziału Lekarskiego Katedrę Farmakognozji. W okresie powojennym stan posiadania oddziału powiększył się o utworzoną w 1946 r. Katedrę Chemii Ogólnej. Inną stałą bolączką oddziału — podobnie zresztą, jak i innych kierunków eksperymentalnych, był chroniczny brak miejsca w pracowniach i laboratoriach Wydziału Filozoficznego. Trudności te starano się łagodzić organizowaniem specjalnych *oddziałów* przy niektórych katedrach np. zoologii, przy której w 1937 r. utworzono pod kierunkiem Stanisława Skowrona *Oddział zoologii dla farmaceutów*. Zajęcia z analizy mikrochemicznej czy nauki o środkach spożywczych odbywały się m.in. w laboratorium Akademii Handlowej i w Państwowym Zakładzie Higieny.

Dysponując szczupłym personelem zaledwie czterech istniejących przed 1939 r. zakładów, Oddział Farmaceutyczny mógł tylko częściowo zapewnić realizację programu nauczania, zwłaszcza po reformie z 1930 r. przedłużającej okres studiów do czterech lat. W szerokim zakresie więc korzystano z pomocy profesorów i docentów Wydziału Filozoficznego np. przy wykładach z fizyki, chemii, zoologii, mineralogii oraz współpracowano z Wydziałem Lekarskim przy wykładach z higieny i bakteriologii. Angażowano pracowników innych instytucji naukowych i uczelni krakowskich.

Oddział stanowił wyodrębnioną jednostkę budżetową Uniwersytetu Jagiellońskiego, dysponującą własnymi finansami w zakresie płac personelu, kosztów

¹⁴ Zarządzenie Min. WRiOP z 26 IV 1930 r. w sprawie organizacji studiów farmaceutycznych w uniwersytetach państwowych — zob. *Dziennik Urzędowy Min. WRiOP*, R. 1930, Nr 7, poz. 102. A. Ostrowski, *Zbiór przepisów o szkolnictwie akademickim*, Lwów—Warszawa 1938.

¹⁵ S. Szczepański, *W sprawie studiów farmaceutycznych w Krakowie i we Lwowie*, „Naprzód”, nr 219 z 23 IX 1928, s. 2; Arch. UJ, syg. Ofm 4: tekst interpelacji oraz korespondencja z nią związana z lat 1928—1929.

utrzymania i wyposażenia zakładów. Szczupłe dotacje oraz stale rosnące potrzeby badań eksperymentalnych powodowały, że znaczną część wydatków oddział musiał pokrywać z tzw. funduszu opłat studenckich oraz korzystać z pomocy Towarzystwa Popierania Nauk Farmaceutycznych w Krakowie (1932/33 – 1938/39) oraz Okręgowej Izby Aptekarskiej (1945 – 1947). Ich dotacje i subdydia umożliwiły rozbudowę i wyposażenia niektórych zakładów, m.in. założenie w r. akad. 1932/33 Ogródu Roślin Leczniczych w Ogrodzie Botanicznym UJ¹⁶.

Plan studiów i regulamin egzaminów Oddziału Farmaceutycznego były trzykrotnie reformowane. Obserwujemy przy tym tendencję do podnoszenia poziomu wymagań i rozszerzenia programu nauczania. Pierwszy etap to lata akad. 1920/21 – 1921/22 kiedy to, pomimo obowiązującego formalnie od 19 X 1920 r. rozporządzenia Ministerstwa WRiOP, utrzymano na uniwersytecie starą ordynację dwuletnich studiów farmaceutycznych. Nowe przepisy wprowadzano stopniowo dopiero od r. akad. 1922/23. W obowiązującym do roku akad. 1930/31 *Planie studiów*¹⁷ ustalono szczegółowy program zajęć w każdym z 9 semestrów, oraz wprowadzono, ze względu na promocyjny system egzaminów, obligatoryjną zasadę uczęszczania na zajęcia. Jedynym obecnie warunkiem przyjęcia na studia, było posiadanie świadectwa dojrzałości, uchylono bowiem obowiązek zaliczenia praktyki aptekarskiej. Z uwagi na ograniczoną liczbę miejsc w pracowniach i laboratoriach, wprowadzono numerus clausus (ok. 45 kandydatów rocznie)¹⁸. W ciągu trzech lat nauki student farmacji był obowiązany wysłuchać przewidziane programem wykłady kursowe i odbyć obowiązkowe ćwiczenia, których zaliczenie uprawniało do złożenia tzw. egzaminu rocznego (po I i II roku studiów). Na trzecim roku zdawał natomiast egzamin magisterski. Wszystkie egzaminy składano przed komisjami ustanowionymi dla każdego roku studiów. Przy egzaminie magisterskim miał prawo być obecny delegat rządu. Tytuł i dyplom magistra farmacji przyznawała dyrekcja oddziału na podstawie wyników pomyślnie złożonego egzaminu końcowego. Ordynacja studiów farmaceutycznych z 19 X 1920 r. oraz późniejsza z 28 IV 1930 r. nie przewidywała składania pisemnej rozprawy magisterskiej.

Z początkiem roku akad. 1930/31 weszło w życie nowe rozporządzenie Ministerstwa WRiOP z 29 IV 1930 r. w sprawie organizacji studiów farmaceutycznych w uniwersytetach państwowych, a wraz z nim zreformowany *Plan studiów w Oddziałach (lub Wydziałach) Farmacji*¹⁹. Postanowieniami zawartymi

¹⁶ Arch. UJ, syg. OFm 6: sprawozdania z działalności Oddziału Farmaceutycznego; *Kronika UJ za r. akad. 1932/33*, s. 167; *Toż, za r. akad. 1933/34*, s. 64; *Toż, za r. akad. 1934/35*, s. 76; *Toż, za r. akad. 1935/36*, s. 163.

¹⁷ Plan studiów w Oddziałach Farmaceutycznych — zob. *Dziennik Urzędowy Min. WRiOP*, R. 1920, nr 22, poz. 144.

¹⁸ Arch. UJ, syg. OFm 1: protokoły posiedzeń Oddziału Farmaceutycznego z lat 1931—1939.

¹⁹ Zarządzenie Min. WRiOP w sprawie organizacji studiów farmaceutycznych w uniwersytetach państwowych — zob.: *Dziennik Urzędowy Min. WRiOP*, R. 1930, nr 7, poz. 130. A. Ostrowski, *Zbiór przepisów...*, s. 170—182.

w tych dokumentach jedynie zmodyfikowano przepisy ordynacji z 1920 r., przedłużając okres studiów do lat czterech (11 trymestrów), w czasie których należało złożyć egzaminy magisterskie. Pierwszy z egzaminów dotyczył farmakognozji, chemii farmaceutycznej, chemii stosowanej, uprawy roślin leczniczych i ustawodawstwa sanitarnego. Drugi egzamin składano z: technologii środków leczniczych, chemii toksykologicznej, nauki o środkach spożywczych i farmakodynamiki. Dla każdego z wymienionych egzaminów powoływano osobne komisje egzaminacyjne, pod przewodnictwem dziekana lub dyrektora oddziału. Na ich ręce absolwent składał, przy otrzymaniu dyplomu magisterskiego, przyrzeczenie ścisłego przestrzegania obowiązujących przepisów i norm etycznych zawodu.

Nowa ordynacja studiów wprowadzana była począwszy od roku akad. 1930/31, obejmując kolejno studentów drugiego roku w r. akad. 1931/32, trzeciego roku studiów — w 1932/33, czwartego roku studiów — w 1933/34. Ze względu na to, że oddział nie miał prawa nadawania wyższych stopni naukowych (doktoratów i habilitacji) absolwenci farmacji mogli ubiegać się o nie na Wydziale Filozoficznym UJ lub na Wydziale Farmaceutycznym Uniwersytetu Warszawskiego.

W latach akad. 1920/21–1946/47 ilość słuchaczy Oddziału Farmaceutycznego wzrosła niemal sześciokrotnie; od 55 osób w roku akad. 1921/22 do 314 osób w r. akad. 1946/47. Dyplomy magistra farmacji uzyskało w tym okresie 724 absolwentów²⁰. Część przedwojennych słuchaczy, których wybuch wojny zastał na studiach, kontynuowała naukę na tajnym Studium Farmaceutycznym (1942–1944). Studia ukończyli i uzyskali dyplomy już po wyzwoleniu i po reaktywowaniu oddziału²¹.

Oddział Farmaceutyczny wznowił swą działalność wiosną 1945 r. jako część składowa Wydziału Filozoficznego, a po jego podziale w roku akad. 1945/46, pozostawał w obrębie Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego. Dyrektorem oddziału był nadal prof. T. Estreicher, a zastępcą prof. Marek Gatty-Kostyal. Zarządzeniem ministra oświaty z 31 VIII 1947 r. oddział przekształcony został, od początku roku akad 1947/48, w samodzielny Wydział Farmaceutyczny UJ²².

I. 2. Kancelaria i opis zespołu

Dyrekcja Oddziału Farmaceutycznego nie dysponowała w latach 1920–1945 etatowym personelem kancelaryjnym i odrębnym lokalem na pomieszczenia biurowe. Improwizowany sekretariat oddziału mieścił się w latach akad. 1920/21–1925/26 przy Zakładzie Chemii Organicznej, a w latach akad. 1926/27–1945 przy Zakładzie Chemii Nieorganicznej. W sprawozdaniu z prac

²⁰ Arch. UJ, syg. OFm 6, 78.

²¹ *Ne cedat Academia*. Praca zbiorowa pod. red. Marii i Alfreda Zarębów, Kraków 1975, s. 566–567. Zob. też — Arch. UJ, syg. KHUW 5, 12, 13.

²² *Dziennik Urzędowy Min. Oświaty*, R. 1947, nr 10, poz. 231.

oddziału z roku akad. 1928/29 pisano: *wszystkie czynności (kancelaryjne) załatwia się częściowo na biurku Dyrekcji I Zakładu Chemicznego, częściowo na stołach laboratoryjnych*²³. Z początku, gdy studium się rozwijało — przypomniał w 1945 r. T. Estreicher — *dało się z wielkim jednak uszczerbkiem dla Zakładu prowadzić te agendy siłami miejscowymi tj. Dyrektora I Zakładu Chemicznego, jako zarazem Dyrektora Oddziału Farmaceutycznego i przez jednego z asystentów, którzy — bez żadnego obowiązku — pełnili funkcje sekretarza oddziału. Akta kancelaryjne i archiwum oddziału rosły tak, że w ostatnich czasach zajmowały faktycznie połowę sali laboratoryjnej, uszczuplając miejsca pracy*²⁴. Mimo niekorzystnych warunków pracy, kancelaria oddziału funkcjonowała na ogół sprawnie, nie odbiegając od poziomu innych, lepiej administrowanych komórek uniwersytetu. Korespondencję bieżącą wpisywano do dziennika podawczego (nie dochowany), przechowując ją następnie w układzie numeryczno-chronologicznym. Sporą część urzędowych pism (sprawozdania, preliminarze budżetowe, projekty organizacyjne), opracowywanych przez dyrektora oddziału z pominięciem dziennika, włączano do teczek rzeczowych. Osobny dział registratury, bardziej rozbudowany niż to miało miejsce w innych studiach specjalnych, tworzyły sprawy studenckie załatwiane częściowo wspólnie z kancelarią dziekanatu Wydziału Filozoficznego, która np. do 1946 r. miała prawo wizowania indeksów. *Karty wpisowe dla dziekanatu* w latach akad. 1920/21–1926/27 opracowano wspólnie z katalogami dziekańskimi, a od r. akad. 1927/28 przechowywano je w osobnych *katalogach farmaceutów*. Karty wpisowe studentów (z lat akad. 1922/23–1936/37), karty indywidualne (od r. akad. 1937/38), karty rejestracyjne (z lat 1945–1945/46) układano rocznikami. Kancelaria oddziału sporządzała i przechowywała w układzie chronologiczno-alfabetycznym różne serie protokołów egzaminacyjnych: zbiorowe i indywidualne, magisterskie, świadectwa z ćwiczeń. Kopie dyplomów były ewidencjonowane w osobnym rejestrze. Prowadzono wszelkie agendy związane z preliminarzem i sprawozdawczością finansową Oddziału Farmaceutycznego.

Prowizorium kancelaryjne oddziału utrzymano bez większych zmian do końca roku akad. 1938/39. Dopiero po wznowieniu zajęć w marcu 1945 r. utworzono osobny sekretariat z etatowym personelem i własnym lokalem. Po kilku miesiącach uległ on likwidacji wchłonięty przez dziekanat Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego²⁵, a odzyskał samodzielność 10 X 1946 r., tym razem z prawem prowadzenia osobnych katalogów, wizowania indeksów itp.²⁶ W rok później sekretariat został przekształcony w kancelarię utworzonego

²³ Arch. UJ, syg. OFm 9: plany finansowo-gospodarcze Oddziału Farmaceutycznego z roku akad. 1928/29.

²⁴ Arch. UJ, syg. OFm 8: pismo T. Estreichera z 23 II 1945 r.

²⁵ Tamże: pismo tegoż do rektora z 6 VIII 1945 r. i pismo rektora do Dyrekcji Oddziału Farmaceutycznego z 11 IX 1945 r.

²⁶ Tamże: uchwała Rady Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego z 10 X 1946 r.

1 X 1947 r. Wydziału Farmaceutycznego, której organizację i losy przejętej registratury aktowej oddziału, omówiono we wstępie do inwentarza tego wydziału.

Spuściznę aktową Oddziału Farmaceutycznego z lat akad. 1920/21 – 1946/47 rewindykowano z Akademii Medycznej w Krakowie w latach 1952 – 1957²⁷. Liczy ona 83 jednostki inwentarzowe, o łącznej długości 2,95 mb., z czego około 70% to katalogi, protokoły egzaminacyjne i inne dokumenty studenckie. Zachowano registraturę akt wprowadzoną przez kancelarię Wydziału Farmacji AM, a tym samym rok akad. 1946/47 jest końcową cezurą chronologiczną zespołu akt Oddziału Farmaceutycznego.

Dla uzyskania pełnego obrazu rozwoju studiów farmaceutycznych w Uniwersytecie Jagiellońskim, należy sięgnąć do materiałów aktowych Wydziału Lekarskiego sprzed 1920 r. (syg. WL II 188, 189) oraz do zespołu akt Senatu II – III (syg. S II 892), Wydziału Filozoficznego (syg. WF II 182) i Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego (syg. WMP 79).

²⁷ Arch. UJ, syg. Arch. II: Akcesja.